

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010280
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5816010280.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Pavla Polku, na neverejnom zasadnutí konanom 11. apríla 2017 prejednal sťažnosť podanú obžalovaným K. O., nar. X.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/89/2016 zo 17.3.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného K. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného K. O. n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

Sudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením sp.zn. 6T/89/2016 zo 17.3.2017 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obžalovaného K. O. o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd nenahradil väzbu obžalovaného K. O. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou obžalovaného. Podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode odôvodnenia sťažnosti opísal výrokové časti napadnutého uznesenia s tým, že vykonávanú väzbu považoval za nezákonnú. Zároveň zvýraznil, že vykonávanú väzbu možno nahradiť inštitútmi uvedenými v § 80 Tr. por. Stíhaný skutok je potrebné podľa názoru obžalovaného kvalifikovať ako trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. Stíhaného trestného činu sa nedopustil v spolupáchateľstve. Obžalovaný podrobne poukázal na právnu úpravu dôvodov väzby a jej trvania v kontexte Ústavy Slovenskej republiky, ako i Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Krajskému súdu preto navrhol napadnuté uznesenie okresného zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu s tým, aby bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného, nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 10 ods. 12 Tr. por. ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, obvineným sa rozumie aj obžalovaný a odsúdený.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby, len ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Okresný súd rozhodol správne, keď zamietol žiadosť obžalovaného K. O. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. a túto v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Dôvodosť podozrenia, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., je doposiaľ potvrdená priebežne vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Medzi tieto dôkazy patrí najmä výpoveď poškodeného E. F., ktorý podrobným spôsobom opísal protiprávne konanie obžalovaného. Poškodený obžalovaného ako páchatel'a stíhaného trestného činu označil aj pri vykonanej konfrontácii dňa 26.9.2016. Protiprávne konanie obžalovaného dokumentujú aj zabezpečené listinné dôkazy, ktoré svedčia o zadržaní K. O. po oznámení spáchania stíhaného trestného činu poškodeným. Uvedenú dôkaznú situáciu v súčasnom štádiu trestného stíhania podstatným spôsobom nemení ani pozmenená výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti v doposiaľ zistených skutkových okolnostiach krajský súd odkazuje na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Záver o existencii väzobného dôvodu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyplýva najmä zo skutočností, že obžalovaný už bol v minulosti trestne stíhaný pre úmyselné trestné činy s tým, že súčasne stíhaného trestného činu sa mal dopustiť v krátkom časovom intervale po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol okrem iného ako mladistvý odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/207/2013 z 9.12.2013, a to pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné. Za to mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a osem mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/62/2014 zo 16.6.2014, pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stve podľa § 20 Tr. zák., pričom súd v tomto prípade vzhľadom na citované odsúdenie z 9.12.2013 upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Na základe týchto skutočností krajský súd ustálil, že u obžalovaného K. O. sú dané dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obžalovaný sa už v minulosti systematicky dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, o čom svedčia právoplatné odsúdenia súdov. Osoba obžalovaného vykazuje vážne znaky kriminálneho narušenia a predchádzajúce uložené tresty nesplnili svoj prevýchočný účinok. Obžalovaný si dlhodobo páchaním trestnej činnosti zabezpečoval zdroj príjmov a v minulosti spáchal trestné činy rovnakej povahy (trestné činy lúpeže podľa § 188 Tr. zák.), ktoré boli kvalifikované ako zločin a obzvlášť závažný zločin. Väzba obžalovaného je preto v súčasnom štádiu trestného stíhania adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu dospel aj k záveru, že väzbu obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie jeho osoby nie je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. Nahradenie jeho väzby inštitútom uvedeným v ustanovení § 80 Tr. por. sa v tejto súvislosti druhostupňovému súdu javilo pre účely vedeného trestného stíhania, ako neúčinné a nedostatočné.

Krajský súd záverom doplňuje, že v konaní o väzbe obžalovaného nerozhodoval o otázke jeho viny, resp. neviny a takýto postup bude realizovaný na súde prvého stupňa po podaní obžaloby. V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nie je dôvodná a zároveň jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.